

Uhl Raoul †

(Budapest, 1907. április 8.– Budapest, 2002. június 22.)

Az Uhl családban a három gyermek legidősebbike, Gyula főként túrajolléban ért el sikereket, 1936-ban a BSE színeiben a Novarával magyar bajnokságot is nyert. A középső leány, Irén is versenyzett, ő a húszas-harmincas években jeleskedett. A család 1916-tól rendszerint a Balaton mellett, Almádiban töltötte a nyarait. A Balatoni Yacht Club (BYC) Almádi Osztálya éppen ez időben alakult meg, de a háborús években szervezett vitorlásélet nem volt.

A tízéves Raoul Perczel Miklós hajóján kezdte a vitorlázást. Ekkor szerette meg a Balatont, a vizet, a szelet. A BYC 1920-as újraindulásával a tehetséges ifjút Grofcsik János, a klub kapitánya vette pártfogásába. Az Uhl család rövidesen saját vitorlással is rendelkezett, egy 14 négyzetméteres jolléval, a Lucky Strike-kal. Kezdetben a három testvér együtt indult a versenyeken. A húszas években versenyeket nyertek, nem is keveset.

Első nagy sikerét 1928-ban érte el, amikor megnyerte az olimpiai válogatót dr. Tuss Miklós és Oswald László előtt, és 21 évesen kikerült az amszterdami az olimpiára, ahol a 12 lábas dingi hajóosztályban indult. A holland beltengeren a viharos időjárás nem kedvezett a Balatonhoz szokott versenyzőnek, csoportjában egy hellyel maradt le a döntőbe jutást jelentő ötödik helyről, és végső összesítésben a 13. helyen végzett.

A Budapesti Sport Egyesület (BSE) vitorlázó-szakosztálya 1932-ben alakult. A jogi végzettségű Raoul, ekkor a Városházán dolgozott. Az almádi és aliga-világosi vitorlázóbarátaival, munkahelyi kollégáival kezdeményezője és kivitelezője volt a szakosztály megteremtésének. A főváros kenesei üdülőjének területén szép klubházat kaptak, helyet az uszonyos hajók téli tárolására. Az egyesület vitorlás hajókat – balatoni dingiket, 25-ös túrajollékat, 22-es versenyjollékat, Olimpia-jollékat – vásároltak. Megkapták a Hableány motorost is.

1934-ben a Balatonfüreden rendezett első dingi bajnokságot Raoul nyerte. Ebben a hajóosztályban az elkövetkezendő években több versenyen is győzedelmeskedett.

Az 1936. évi olimpiai játékok válogatóversenyein Uhl Raoul szoros küzdelemben maradt alul Heinrich Tiborral és Izsák Olivérrel szemben. Ezután többnyire 22-es versenyjolléban versenyzett.

1936 júliusában 25-ös túrajolléval elindult a Kékszalagon, a BSE Virradat nevű hajóját kormányozta. Abszolútban nyolcadik helyet ért el, a túrajollék között első lett.

A második világháború és az azt követő évek nehéz sorsot jelentettek számára. Majd' három éven át, 1947 júliusáig szovjet hadifogságban sínylődött. Hazatérve testileg leromolva, rossz anyagi körülmények között élt, és ápolta szeretett feleségét. A Városházán kapacitálták, lépjen be a pártba, de ő erre nem volt hajlandó. Vezető tisztviselői beosztása helyett, mint segédmunkás dolgozott. 1954-ben súlyos családi gyász érte, meghalt a felesége.

1952-ben a kenesei üdülőt a honvédség vette birtokába, a BSE-t megszüntették. A klub vitorlázói és hajóparkja átmenetileg, Alsóörsre, Petőfi SE-be került, majd Balatonfüredre, ahol Vörös Meteor néven működtek. Uhl Raoul az unokaöccse, Dulácska György biztatására ismét bekapcsolódott a vitorlázásba. 1956 nyarán harmadik lett az első Dragon bajnokságon, 1961–1964 között egymás után négyszer győzött.

Uhl Raoul példamutató, minden körülmények között sportszerű versenyző volt. Rajongott a vitorlázásért, sokat túrázott, és – mintegy mellékesen – szívesen versenyzett is

Egy éven át még edzősködött az almádi Építőknél, majd versenybíróként tevékenykedett a velencei-tavi versenyeken.

Pályafutása során kilenc alkalommal állhatott a magyar bajnokságon dobogóra, ebből háromszor a legfelső fokára.